

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobkyně: J. M., narozená X
bytem X
doručovací adresa: X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 6. 2022, č. j. X, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 6. 2022, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 3. 2022, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 24. 3. 2022 odňala žalovaná žalobkyni invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku České správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 11. 2. 2022 Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(v rozhodnutích uvedeno 9. 2. 2022, což je datum posouzení zdravotního stavu, pozn. soudu) již není invalidní.

Žaloba

2. V žalobě uvedla, že v roce 2013 jí byl přiznán invalidní důchod prvního stupně, neboť její pracovní schopnost byla snížena o 35 % a v roce 2016 došlo ke snížení pracovní schopnosti na 40 %. Jelikož se její zdravotní stav nadále zhoršoval, začala navštěvovat další lékaře, např. lékařské středisko pro snížení prahu bolesti v Teplicích, ze kterého byla následně přerazena na kliniku MUDr. P. v Masarykově nemocnici v Ústí nad Labem, kam pravidelně dochází. Žalobkyně uvedla, že po její žádosti o zvýšení stupně invalidity, si Česká správa sociálního zabezpečení nechala vypracovat posudek, dle kterého její pracovní schopnost vyhodnocena poklesla pouze o 20 %. S tímto vyjádřila nesouhlas, neboť od roku 2013 neustále navštěvuje odborné lékaře, její zdravotní stav se nezlepšuje a dle tohoto posudku se zázračně uzdravila. Měla za to, že posudek posudkového lékaře z Ústí nad Labem byl pro žalovanou vypracován účelově s cílem odebrat žalobkyni invalidní důchod. Dodala, že odebráním invalidního důchodu přišla o svůj jediný příjem, jelikož nemůže plnohodnotně pracovat a se svým zdravotním omezením zaměstnání nenašla.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě stručně zrekapitulovala dosavadní průběh správního řízení a uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku ze dne 9. 6. 2022. Žalovaná dále podrobně popsala závěry zjišťovací prohlídky i následných lékařských prohlídek, ke kterým shodně uvedla, že funkční stav neodpovídal míře poklesu pracovní schopnosti ve výši 35 %. Uvedla, že posudkové hodnocení bylo nadhodnocené a zdravotní stav žalobkyně odpovídal obsahu kapitoly XIII., oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Žalovaná dále konstatovala, že posudková lékařka žalované vyslovila stejný závěr jako MUDr. E. dne 11. 2. 2022, který se zcela jistě podrobně seznámil se všemi doloženými odbornými zprávami. Podotkla, že invalidní důchod není ohodnocením určitého onemocnění, ale jeho dopadu na funkci organismu a tím na schopnost výkonu odpovídajícího zaměstnání. To, že žalobkyně každého čtvrt roku dochází na specializované pracoviště neznamená „neustálé stonání“, neboť různé typy terapií jsou součástí léčby mnoha typů onemocnění a jejich uplatnění ne vždy vede k uznání invalidity. Uvedla, že žalobkyně ve své námitce nepopisovala své subjektivní potíže, ale věnovala se dle jejího názoru nedostatečnému posouzení zdravotního stavu. Dle žalované posudek ze dne 9. 6. 2022 splňuje veškeré náležitosti. Poznamenala, že v případě nutného zdravotního omezení má žalobkyně možnost požádat o uznání statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Dále doplnila, že s ohledem na žalobu navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

Ústní jednání

4. Při ústním jednání před soudem konaném dne 27. 6. 2023 žalobkyně trvala na žalobě a vznesla výhrady proti způsobu vyšetření a jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Vyšetření žalobkyně označila za nedostatečné a k tvrzení, že stojí na špičkách a na patách podotkla, že v posudku není uvedeno, že jí při tom lékařka držela za ruce. Dále Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

avedla, že posudkovou komisí jí bylo vytknuto, že je cítit kouřem. Sdělila, že již od roku 2013 užívá prášky proti bolesti, chodí na léčení, avšak její zdravotní stav se horší, a proto požádala o zvýšení stupně invalidity. Hůl nepoužívá, ale kvůli bolesti kulhá. S odnětím invalidního důchodu zároveň přišla i o zaměstnání, které měla na částečný úvazek. Po provedeném dokazování uvedla, že korzet jí lékaři nedoporučují, pouze suché teplo, obstríky a cvičení, které vykonává. V současné době je vedena na úřadu práce, nicméně zaměstnání nemůže sehnat, neboť do zaměstnání pro tělesně postižené ji nevezmou, jelikož nemá invalidní důchod a do běžného zaměstnání ji nepřijmou kvůli jejímu zdravotnímu stavu. Navrhla, aby soud žalobě vyhověl, náhradu nákladů řízení nežádala.

5. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání odkázala na vyjádření k žalobě ze dne 19. 9. 2022. K provedenému dokazování neměla výhrady a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí označila za úplný, objektivní a přesvědčivý. S ohledem na výsledek posudku navrhla zamítnutí žaloby.
6. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5. 1. 2023 a dále posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5. 1. 2023.
7. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování rozhodnutím žalované z roku 2013, kterým byl žalobkyni přiznán invalidní důchod, posudkem o zdravotním stavu žalobkyně z roku 2016, rozhodnutím o námitkách ze dne 15. 6. 2022, rozhodnutím o odebrání invalidního důchodu žalobkyni ze dne 24. 3. 2022 a lékařskými zprávami za roky 2013-2022, které žalobkyně přiložila k žalobě, a to pro nadbytečnost.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 5. 1. 2023, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalovaná přiznala žalobkyni od 14. 11. 2013 invalidní důchod prvního stupně, neboť podle posudku o invaliditě vypracovaného dne 1. 11. 2013 posudkovou lékařkou MUDr. I. S. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Teplice poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 35 % – rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Dne 30. 8. 2016 podala žalobkyně žádost o zvýšení stupně invalidity. Žalovaná rozhodnutím ze dne 12. 10. 2016, č. j. X, žádost žalobkyně zamítla, jelikož podle posudku o invaliditě ze dne 29. 9. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2016 vypracovaného toutéž lékařkou poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 40 %, rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zůstala nezměněna. Následně dne 31. 10. 2019 proběhla kontrolní lékařská prohlídka, dle které zůstala rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezměněna a pracovní schopnosti žalobkyně poklesla o 35 %.

11. Dne 23. 8. 2021 podala žalobkyně žádost o zvýšení stupně invalidního důchodu. Na základě této žádosti se dne 4. 10. 2021 uskutečnila lékařská prohlídka, při které posudková lékařka MUDr. Mgr. N. V. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Teplice posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla posudkovou lékařkou stanovena 40 %. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná dne 1. 12. 2021 rozhodnutí č. j. X, kterým žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu zamítla. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které žalovaná rozhodnutím ze dne 4. 3. 2022, č. j. X, zamítla a rozhodnutí ze dne 1. 12. 2021 potvrdila, neboť podle lékařského posudku ze dne 11. 2. 2022 vypracovaného MUDr. P. E., lékařem Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem, pro potřeby námitkového řízení, bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí podle posudkového lékaře 20 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění. Datum zániku invalidity bylo stanoveno na 4. 10. 2021.
12. Na základě posudku ze dne 11. 2. 2022 žalovaná vydala dne 24. 3. 2022 výše citované rozhodnutí, jímž žalobkyni od 10. 4. 2022 odňala invalidní důchod, neboť její pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20 %, přičemž pojištěnec je invalidní, jestliže pokles jeho pracovní schopnosti činí nejméně 35 %.
13. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 9. 6. 2022, který vypracovala posudková lékařka Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem MUDr. E. V. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí podle lékařky Lékařské posudkové služby 20 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění. Na základě tohoto nového posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 15. 6. 2022, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 24. 3. 2022 s odůvodněním, že pro vznik invalidity nejsou splněny podmínky, neboť pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činí 20 % a pro vznik invalidity je nutné, aby nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
14. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

15. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
17. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
18. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
19. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod alespoň prvního stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 35 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 15. 6. 2022, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň prvního stupně, tj. zda nastal pokles její pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
20. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 9. 6. 2022, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.
21. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 5. 1. 2023. Žalobkyně jednání komise byla přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 15. 6. 2022 byl 20 %, což neodpovídá ani invaliditě prvního stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

22. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položka 1 písm. b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to vleklý vertebrogenní syndrom bederní bez známek radikulární či neuropatické léze při více etážových minimálních prostrusích disků v oblasti bederní páteře. Popisována svalová dysbalance. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 20 % (rozmezí určené pro toto postižení je 10 % až 20 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšena.
23. Podle posudkové komise byl v minulosti posudkovou lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení zdravotní stav žalobkyně z funkčního hlediska významně nadhodnocen. Položku 1c stejné kapitoly a oddílu z funkčního hlediska zdravotní stav žalované zcela jistě nenaplnňoval, protože v klinickém obrazu nebylo přítomné kořenové dráždění, funkčně významný neurologický nálezný, symptomatologie neurogen. močového měchýře ani závažné snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení. Konstatovala, že žalobkyně neměla deklarovanou významnou insuficienci svalového korzetu ani závažnou poruchu statiky a dynamiky páteře. Závěrem komise uvedla, že žalobkyně byla nadále schopna vykonávat dělnické profese s možností dodržováním režimu vertebropata a byla schopna i rekvalifikace.
24. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.
25. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom dospěli ke stejné kvalifikaci postižení žalobkyně jako oba posudkový lékaři žalované. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobkyně dosahuje 20 % míry poklesu pracovní schopnosti, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobkyně nesplnila podmínku invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35 % míru poklesu pracovní schopnosti.
26. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně či jinému dokazování. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
27. V předmětné věci soud v intencích § 52 s. ř. s. neprovedl pro nadbytečnost dokazování rozhodnutím žalované z roku 2013, který byl žalobkyni přiznán invalidní důchod, posudkem o zdravotním stavu žalobkyně z roku 2016, rozhodnutím o námitkách ze dne 15. 6. 2022 a rozhodnutím o odebrání invalidního důchodu žalobkyni ze dne 24. 3. 2022, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

tyto listiny jsou součástí správního spisu, přičemž ve správním soudnictví se dokazování obsahem správního spisu neprovádí. Soud rovněž v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl žalobkyní navržené dokazování lékařskými zprávami, které žalobkyně přiložila k žalobě, neboť tyto zprávy měla k dispozici posudková komise a soud na rozdíl od ní nemá potřebnou odbornost k tomu, aby sám vyhodnotil, zda skutečnosti v těchto lékařských zprávách měly nějaký vliv na pokles pracovní schopnosti žalobkyně, či nikoli.

28. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřisluší.
30. Pro úplnost soud směrem k žalobkyni poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měla žalobkyně vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované, tj. ke dni 15. 6. 2022. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobkyně iniciovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústí nad Labem 27. června 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.